

ما کارگران تازه راه مبارزه برای بدست آوردن حقوق خود را پیدا کرده ایم

سایت کمیته اعتصاب

بیست هشتم بهمن ماه هشتاد و شش

کارگران سد گاوشان و کارگاههای مربوط به آن در نیمه دوم امسال برای چندمین بار متوالی در برابر بی حقوقی مطلق و پرداخت نشدن چندین ماه حقوق معوقه دست به اعتصاب زدند.

به دنبال اعتصاب این کارگران در کارگاههای، هلتوشان و توانکش در آبان و آذر ماه سال جاری که به مدت ۱۰ روز و بیشتر به طول کشید موفق شدند که چندین ماه حقوق معوقه خود را مربوط به ماههای تیرو مرداد و شهریور دریافت کنند. اما تقریباً تقریباً همان زمان و تا حال که چندین ماه طول می کشد هیچ گونه حقوق و مزدی دریافت نکردند که مجدداً باعث شد برای چندمین بار همگی به اتفاق از روز یکشنبه ۸۶/۱۱/۲۱ با تجمع در محل کار خود به مدت چندین روز متوالی دست به اعتصاب زده و خواستار پرداخت تمامی حقوق معوقه خود شدند.

و همچنین موضوع دیگری که در این اعتصاب از سوی کارگران مطرح شد درخواست بن ارزاق و خواربار امسال است که تا حالا به هیچ عنوان پرداخت نشده و گویا قرار نیست از آن هیچ حرفی به میان آورند.

یکی از کارگران در مورد بن کارگری میگوید: در سال ۸۵ و بر اساس اعلام دستگاههای مربوطه به خود شرکت قرار شد که پول بن ها را به ما پرداخت کنند اما عملاً این طور نشد در مواردی کسی که سماجت به خرج می داد و این حق قانونی و طبیعی خود را طلب می کرد با انواع و اقسام حساب و کتابهای پیچیده و توجیهای مختلف یا حاضر به پرداخت هیچ وجهی در این خصوص نمی شدند و یا نهایتاً با پرداخت مبالغ ناچیزی در حدود ۱۰ و ۲۰ هزار تومان سرو ته آن را به هم می آوردند و ما به دلیل نداشتن هیچ گونه فیش حقوقی نمی توانستیم هیچ گاه ادعای خود را ثابت کنیم. به گفته او یکی دیگر از معضلات و مشکلات آنها نداشتن فیش حقوقی است که بر راحتی و با توجیهای مختلف و بدون به جا گذاشتن هیچ گونه ردی و به صورتهای غیر قانونی بر حق ما کارگران از هیچ اجحافی رویگردان نیستند و در این صورت نیز ما کارگران برای ثابت کردن ادعایمان هیچ مدرکی در دست نداریم فقط به این دلیل که ما پشتوانه مالی نداریم و تشکل منسجمی که بتواند اعتراضات و اعتصابات ما را نمایندگی و حمایت کند موجود نیست، مجبور میشویم برای از دست ندادن همین کار هم با این شرایط سخت و طاقت فرسا با این همه اجحاف و بی حقوقی و ظلم ساکت بمانیم و از حقوق واقعی خود چشم پوشیم.

یکی دیگر از کارگران از شرایط سخت کار در داخل تونلها می گوید و از اینکه هیچ گونه حقوق و مزایایی بابت سختی کار به آنها تعلق نمی گیرد و همچنین رعایت نشدن بهداشت به هیچ درجه ای.

او می گوید کار در داخل تونلها با شرایط سخت و طاقت فرسا و رطوبت و سرما و در ساعات طولانی قابل قیاس با هیچ شرایط و جای دیگری نیست. طبق قانون باید کارهای مانند کار در معادن و کار با ماشین آلات و وسایلی که از لحاظ روانی و جسمی برای کارگران زیان آور است به ۶ ساعت در روز کاهش یابد اما با این وجود ما با همین شرایط

سخت و ساعت طولانی و رطوبت نیز به کار مشغولیم و معمولاً چندین ماه تحت همین شرایط هیچ دستمزدی دریافت نمی‌کنیم. تازه به اضافه موارد دیگری از قبیل ندادن نهار و یا شام، حساب نکردن ساعت نهار جزء ساعات کار و بطور قطع، نبودن هیچ گونه امکانات و سرویسهای بهداشتی و توالت در محیطهای کار، خصوصاً داخل تونلها برای رفع حاجات - این قسمت را داخل پرائنتر و با شرمندگی می‌گویند!

و تازه شرم آورتر از همه اینها اینکه نهار همانجا در محیطی پر از بو و کثافات، آلوده و مرطوب و حتی در حالت سر پا صرف می‌شود، بدون آنکه ساعات صرف نهار جزء ساعت کار به حساب آید. و در پاسخ به این سؤال که مگر مامورین بهداشت برای کنترل بهداشت محیط کار و دیگر مسایل بهداشتی سرکشی نمی‌کنند؟ می‌گویند اولاً مامورین بهداشت هیچ گاه برای کنترل بهداشت محیط کار هیچ کاری نکرده و حتی زحمت بازدید از قسمتهای مختلف کارگاه و تونلها را به خود نمی‌دهند، و ثانیاً در مواردی که هم چون آب آشامیدنی به تشخیص مامورین بهداشت، آب مصرفی صددرصد آلوده بوده و با نصب برچسب و اعلام آلوده بودن آن، هیچ کاری برای آوردن شرب مصرفی نشده و کارگران به ناچار از همان آب آلوده مصرف می‌کنند.

تازه توضیح موارد بهداشتی به همین جا ختم نمی‌شود! دود و گردوغبار خاک ناشی از کار و ماشین آلات حفاری بزرگ و کوچک در داخل تونلها به حد زیاد است که لامپ پروژکتوری ۲۰۰۰ وات تنها از چند قدمی مان معلوم نیست. غیر از تذکر ساده و اعلام آلوده بودن آب، مامورین بهداشت و اداره بهداشت این شهرستان هیچ تاثیری در بهبود این شرایط نداشته و ندارد.

کارگردیگری اعلام میدارد که با ۱۰ سال سابقه کار در شرکت من و همه کارگران این شرکت بصورت قرارداد موقت ۱ ماه مشغول بکاریم و در پایان هر ماه اگر آقایان مدیران و کارفرمایان پیمانکار از ما راضی باشند قرارداد دوباره تمدید خواهد شد و در صورت هرگونه اعتراض و نافرمانی تمدید نمی‌شود و هیچگونه مزایای از قبیل سنوات، پاداش، عیدی و شرایط ویژه و حق شیفت به ما تعلق نمی‌گیرد.

حتی در طول ۱۰ سال که من در این شرکت مشغول به کارم برای یک بار هم نماینده‌ی اداره کار را که در ظاهر مدافع حقوق ما کارگران می‌باشد ندیده‌ام چه رسد به اینکه از طریق شکایت به این اداره به حقوق خود برسیم. او می‌گوید در برابر درخواست حتی یک روز مرخصی برای مداوای کودکم و مراجعه به پزشک گفته می‌شود، مشکلات شخصی شما هیچ ربطی به ما ندارد. این اعتصابات در هر دو مورد و به اتفاق تا روز پنجشنبه ۱۳۸۶/۱۱/۲۵ ادامه داشت تا بالاخره مدیران و کارفرمایان مجبور به پاسخگویی در برابر کارگران شدند و بعد از بحث و جدالهای فراوان در مورد مطالبات آنها که در راس آنها ۴ ماه حقوق معوقه بود. با قول و قرارهای همچون پرداخت کردن دو ماه از حقوق را تا تاریخ یکم اسفند و به عبارتی چند روز آینده به صورت موقت سرکارهای خود باز کردند.

اما کارگران زیر بار این قول و قرارها نرفته و تهدید کردند که اگر تا تاریخ ذکر شده تمامی حقوق معوقه آنها پرداخت نشود با حضور در جلو فرماندار ی این شهرستان دست به اعتصاب گسترده تری زده و کار را در سطح وسیعتری کاملاً به تعطیلی خواهند کشید.

پیش به سوی اعتصاب گسترده کارگران

سایت کمیته اعتصاب- یکشنبه بیست و هشتم بهمن ۱۳۸۶ توسط شورش